

nævnet fastsætter så vidt muligt med ejerens tilslutning erstatningen ved kendelse. Om kendelsens indbringelse for overfredningsnævnet gælder lovens almindelige regler. Erstatningen udredes som i § 17 anført.“

Nærværende lovforslag gik ud på, at stk. 2 i § 22 skulle udgå.

Som begrundelse herfor udtalte *Vivike* (SF) som ordfører for forslagsstillerne ved fremsættelsen:

„Når vi fremsætter dette lovforslag på nuværende tidspunkt, skønt loven blev ændret i juni 1961, er grunden den, at § 22, stk. 2, ved ændringen fik en formulering, som medfører, at der er stor tvivl og uenighed om dens fortolkning angående erstatningspligt, idet mange jurister mener, at stk. 2, formuleret som det er, giver grundspekulanter ret til erstatning. Dette synes at forøge udstykningstilladelserne og er dermed medvirkende til den om sig gribende afspærring af vore mest naturskønne områder.

Da det må formodes at ville tage flere år, inden den nedsatte naturfredningskommission bliver færdig med sit arbejde, er det nu, der må bremses for i hvert fald at hæmme udstykningen af sommerhusgrunde, hvor dette er til stærk gene for offentligheden. Byggestrøktionerne for sommerhuse vil så godt som ingen betydning have i den retning, da der fortsat er tilladelse til selvbyggeri og opstilling af fabriksbyggede huse uden standardmål. Grundopkøbere, herunder udenlandske, og sommerhusudlejere vil udmærket kunne klare sig med disse.

Vi befinder os ikke alene i den ellefte time, men klokken er 5 minutter i 12, når det drejer sig om at redde, hvad der reddes kan for almenhedens adgang til og udsigt til vore smukkeste landskaber.“

På grund af det sene tidspunkt for fremsættelsen nåede lovforslaget ikke at komme til behandling.
